

Pomhaj Bóh

Časopis ewangelskich Serbow

Budyšin, januar 1992

1. číslo · Lětník 42

Bože słowo za nas

Jězus Chrystus praji: Na swěće maće čěsność; ale budźće dobreje nadźije, ja sym swět přewinył

Hdyž tute hrono za lěto 1992 w serbskim přeložku čitach, prašach so: Čehodla steji tu mjenje znate słowo čěsność? Njeby so tež prajić móhło: Na swěće maće strach? Abo snano tež: Na swěće so bojiće? Z tym by drje to samsne wuprajene było, a strach znaje kóždy z nas, njech je mlody abo stary. Strach sluša k tym mocam, kiž nas w dalokej měrje wobknježa a přećiwo kotrymž žanoho srědka njeje.

Ale potom so mi zdaše, zo so husto wosebitny podawkow bojimy, kaž na přikład bjezdělnosće, kriminality, chorosće abo smjerće. A tež čłowjekow, kiž nam žiwjenje počezuju abo nad nami postajaja, so bojimy. Hdyž so bojimy, potom před wěcami abo před čłowjekami; znajmjeńša wěmy, čeho so bojimy. Měnju, zo je to hinak z čěsnośću. Tu njeznaju přičinu swojeje čěsnośće; njewěm, čehodla je mi tak čezko wokolo wutroby a čehodla so mi nadobo tak čezko dycha. Přećiwo tajkej čěsnośći njepomhaja dobre słowa abo lékařstwa. Jězus je swojim wučomnikam čěsność wěšćil: „Na swěće maće čěsność.“ Čěsność sluša do tutoho swěta, dokelž čłowjek so Boha zdaluje. Jězus to spóznaje a to swojim wučomnikam njezataji. Naše hrono steji na kóncu Jězusowych rozžohnowanjskich řečow a pokazuje hižo na scěhowacu modlitwu, w kotrejž Jězus swojim wučomnikam Boha poručil. Wučomnikam so praji: Wašeje wěry dla maće čěsność a wam so hrozy. Puć wěry je puć pod křižom a runa so w tym Jězusowemu puću. Něchtó je to tak wuprajil: „Štóž je z Jězusom po puću, nazhoni, što je čěsność.“

Kak pak móžemy čěsność přewinył? Jězus njepraji wučomnikam: Pozběhněće hlownu a njezhubće swoju zmužitosć. Jězus njeapeluje na swojich wučomnikow; wón praji: „Ale budźće dobreje nadźije, ja sym swět přewinył.“

Słowčko „ale“ wotewrě puć, kotryž do toho njebě znaty. „Ale budźće dobreje nadźije, ja sym swět přewinył“ – to praji Jězus po puću na křiž. Tohodla móžemy tute słowa tež jenož wot křiža sem zrozumić. Ze swojim křižom je Jězus na swět rozsudnu změnu přinjeł. Abo, zo

bych to zrozumliwišo prajił: Je nam nowe žiwjenje přinjeł – žiwjenje w Božim měrje. To je so stało, dokelž je Jězus na křižu hrěch čłowjekow njeł. To praji Jězus hladajo na našu čěsność: „Ja sym swět přewinył.“

Potajkim: Jězus njełubi, zo ći, kiž k njemu slušeja, žanu čěsność wjac njeznaja. Wěra njeje garantija za to, zo smy před čěrpjenjom a čěsnośću wobarnowani. Žiwjenski puć křescana njewjedze jenož přez slónčne wyšiny, ale husto tež přez čěmne doły. Ale wot Jězusoweho wumrěća a stanjenja wuchadza móc, kotruž móžemy tež my dóstać.

Z tuteje mocy, z Božeho słowa a z modlitwy wuchadzeja mocy za naše žiwjenje. Wězo njedosaha, Bože słowo jenož slyšeć a znać, ale mamy so tež po tym mčić. Potom dóstanjemy móc, kiž da nam spóznać: Bóh wjedze mje ze čěsnośće k wjesolej wěrje.

Tak widžane njeje čěsność w našim žiwjenju jenož něšto hubjene. Čěsność móže nam dopomhać k spóznaću najwážnišeho. Wona móže nam dopomhać k sylnej wěrje do našeho Knjeza. Potom móžemy z Pawołom Gerhardtom spēwać:

Haj, Wótče, z cylej wutrobu, tež rad a lubje wšitko, štož nakladuješ k čěrpjenju, chcu njeseć a čěrpjeć nětko.

Hrono za lěto 1992 je tróšt za tych, kiž su tróšta potrjebni. Wone nam praji, zo njetrjebamy to sami dokonjeć. Naš Knjez je swět přewinył. Džakujemy so za to – tež přez naše žiwjenje.

S. Albert

Bože žohnowanje, strowosć a čilosć a wšo, štož je za čělo a dušu trjeba, přeje Wam za nowe lěto

redakcija
Pomhaj Bóh

Terminy za 1992

24. 1., 15.00 hodź.: wosadne popołdnjo w Čornym Chołmcu

24. 2., 9.30 hodź.: kublanski dzeń w Budyšinje

8. 3., 14.00 hodź.: Boža služba we Wojerecach

21. 3., 14.00 hodź.: wosadne popołdnjo w Drježdžanach

13. 6., 14.00 hodź.: wosadne popołdnjo w Drježdžanach

27./28. 6.: Serbski cyrkwinski dzeń w Budestecach

12. 9., 14.00 hodź.: wosadne popołdnjo w Drježdžanach

12. 12., 14.00 hodź.: wosadne popołdnjo w Drježdžanach

Dalše termíny hišće njejsu dojednane. Chcemy je pak w Pomhaj Bóh pod rubriku „Přeprosujemy“ wozjewić.

Puć žiwjenja wjedze dale hač widžimy – tež 1992 Foto: A. Wirth

Žadyn problem so njerozrisa, jelizo budžemy bjez skutka čakać, zo so wón budže Bóh tón Knjez sam starać.

M. L. King

Serbska řeč žiwjenje wuchowala

Běše to před někak 150 lětami, zo bě we wjesce blisko Slepoho žiwy hólc, kiž rěkaše Matej Slabina. Kaž wšitcy w jeho wsy rěčeše wón jenož serbsce. Němsce Matej lědma móžeše, bě jenož něšto němskich slowow a sadow w šuli nawuknył.

Hdyž běše Matej wotrostl na mlodeho muža, dyrbyeše kaž wšitcy mlodži mužojo k wojakam. Mysleše sej: Tak zle to njebudže, budžeš kusk maršerowac a kusk třelec wuknyć a po něšto mėsacach móžeš zaso domoj.

Ale Matej měješe njezbožo: W Pólskej počachu ludžo mórkotać a wojowac. Mjenowachu to zběžk, štož je to samne kaž mała wójna.

Do tuteje małej wójny dyrbjachu ćahnyć, tež Matej Slabina. Bórze počachu do so třelec: Ci wojacy do mórkotarjow a ci mórkotarjo do wojakow.

A zaso měješe Matej njezbožo: Při jed-

nej bitwje trjechi kulka jeho runje do brjucha. Wón padny a wosta bjez wědomja ležo.

Po něšto hodžinach, hdyž bě so třeleńca změrowala, chodžachu Polacy po bitwišću a pytachu za swojimi zranjenymi přećelemi, zo bychu jim pomhali. Swojich njepracelow – němskich wojakow – pak wostajichu ležo.

Jedyn z Polakow storči do Mateja, a tón zastona: „Mój Bog, mój Bog.“ (Tam, hdžež bě Matej doma, njeprajachu mjenujcy „Bóh“, ale „Bog“.)

A tu měješe Matej zbožo: Dokełž to klinčeše kaž pólsce, myslachu sej Polacy: To je jedyn z nas! Zběhnychu Mateja a dowjezechu jeho do lacareta.

Hdyž bě Matej zaso strowy, móžeše domoj. Tu bě wón hišće wjele, wjele lět žiwy a husto na to mysleše, kak bě jemu serbska řeč žiwjenje wuchowala.

T. M.

Zjawný džak

Za wšitke dary, kotraž su so za Pomaj Bóh dali, za wšitke sobudžěto za ewangelske serbstwo,

njech je to bylo z připisami do Pomhaj Bóh

abo z připowědanjom Božeho słowa w serbskim rozhtosu

abo z pokiwami a kritiskim přewodženjom našeho džěla

abo na druhe wašnje,

wupraju Wam swój najwutrobniji džak.

Zaplać Bóh wšitku Wašu prócu.

Waš serbski superintendent Siegfried Albert

Zwjeselacej powěsći

Časopis Pomhaj Bóh je w zařdženym času lědma powěsće z Delnjeje Łužicy wozjewił, chibazo spominanja na wótcincow. Zo pak so ze serbskim cyrkwiniskim žiwjenjom w Delnjeje Łužicy pokročuje, za to dvě powěsći.

Džělowa kupka „Serbska namša“ a Ewangelska cerkwja w Barlinje a Branihorskej stej wudałoj spodobnu knižku Dolnoserbska liturgija. W šwabachskim a laćanskim pismje a z notami wuhotowany předleži tekst serbskeje namše. Šwabachske pismo wěsće za staršich kemšerjow, štož njeje na škodu, přetož mlódši, kiž jeho móćni njejsu, móžeja so z pomocu laćanskeho tež w nim orientowac a nawuknu nimoducy je čitać. Štož chce stare pisma čitać, hač serbske abo němske, bjez njeho njewuńdže. Knižka swědči wo tym, zo je trěbna, a tuž džak jeje wudawaćelomaj. Jako dodawk su hišće wozjewjene psalmy, a to 23., 51., 90., 103. a 130. Přejemy knižce žohnowany puć do dušow a wutrobow delnjoserbskich křesćanow.

Dalša zwjeselaca powěsć su delnjoserbske nutrnosće w serbskim rozhtosu kóždu njeđzelu. Přeni kroc w stawiznach wusyla so Bože słowo

w delnjoserbsćinje, štož budže wěsće z tójšto problemami zwjazane kaž kóžde natwarne džělo. Toła dale tak a nje-dajće so wot wobćežnosćow zatrašić. Wone su Bohej k česći a Serbam k wužitku!

Kata Malinkowa

Z Wittenberga do Basela

Před 450 lětami zemře Andreas Karlstadt

K wuznamnišim wosobinam reformaciskeho časa sluša bjez dwěla Andreas Rudolf Bodenstein z Karlstadta.

W l. 1486 w małym městačku nad Mohanom narodženy, wotewrě so jemu po studiju w Erfurce, Kölnje a Wittenbergu tam blyščata uniwersitna kariera. Po juristiskich studijach w Romje nawróci so w l. 1516 do kraja při Łobju. Najprjedy w přećiwku k Martinej Lutherej, bližeše so w přiběracej měrje jeho nahladam. Poměr k Wittenbergskemu reformatoroj měješe w přichodnych 20 lětach Karlstadtowy žiwjenski puć postajić. Jeho zwada z Romej swěrnym Johannom Eckom wjedžeše k Lipsčanskej disputaciji w lécu 1519. Při tym wosta wón tola jasnje za Lutherom wróco, štož

mjezsobne počahi džen a bóle počezőwaše.

Intensiwny studij Swjateho pisma pohnu Karlstadta, hižo w l. 1520 jako přeni reformaciski teolog k problemam kanoana a k zawodnym prašenjam jednotlivych bibliskich knihow so wuprajic. We wjace hač 75 spisach spyta Karlstadt, swoje nahlady zastupowac. Přeco zaso jimaše jeho stejicšo jednotliveho křesćana we wosadže. W létomaj 1521/22 běše wón motor Wittenbergskeho reformoweho hibanja. Hody l. 1521 swjećeše wón přenju ewangelsku Božu službu we Wittenbergskej měšćanskej cyrkwi. Z jeho sobuskutkowanjom nastaji so měšćanski porjad. Jeho nahlad, wobrazy Chrystusa a swjatych kaž tež Bože martry přehreša so přećiwu přenjeje kazni, wjedžeše k wobrazowemu zběžkej we Wittenbergskej farskej cyrkwi. Karlstadt wědžeše jara derje wo pedagogiskej skutkownosći tutych wobrazow a zasadzi wědomje wobrazowy létak jako propagandiski srědk. Swjećatka zakrychu po jeho mēnjenju jako „knihi lajkow“ a jako wonkowny wobraz w duši ćlowjeka ležacy wobraz Boha. Karlstadtowy bój přećiwu wobrazam namaka při reformaciskich přetworjenjach naslědnikow. Ze swojimi inwocaritnymi předowanjami změrowaše Luther w l. 1522 njepokoj. Karlstadt woteńdže z Wittenberga do Orlamūndy. Jako dōndže w podlěcu 1524 k masiwnym rozestajenjam wo wučbje Božeho wotkazanja, dyrbyeše wón Kursaksku wpušćić.

Karlstadt widžeše w chlěbje a we winje znamjeni za Chrystusowu duchownu přitomnosć a njemōžeše wot Luthera zastupowanu woprawdžitu přitomnosć scěhowac. Swjećenje Božeho wotkazanja je za Karlstadta dopomnjeće na křiž. Z tutymi nahladami móžeše so w l. 1530 Zwingliowej reformaciji přizamknyc. Wón bu diakon w měšćanskej cyrkwi.

Tute přebywanje w Šwicarskej slědowaše na lěta pućowanja a ponižowanja. Jenož z prócu – wón bě z Thomasom Müntzerom spřećeleny byl – móžeše Karlstadt woberć, w l. 1525 do poražki burow zaplećeny być. Dōndže k wurunanju z Lutherom. Karlstadt jako oponent k Wittenbergskim njesmēdžeše wjace pisać, zjawnje wustupowac a dyrbyeše so swojeje wučby wo Božim wotkazanju wotrjec. Jako bur a wikowar bě žiwy we wjeskach wokoło Wittenberga, naposledk w Krembergu.

Hročacemu zajeću wuhiba so wón w l. 1529 z čeknjenjom. W Zūrichu a Baselu přindže skōnčnje k mērej. Karlstadt skutkowaše při reformowanym cyrkwiniskim porjadku sobu. W l. 1534 přewza profesuru za Stary zakon a farske městno w Baselu. Wón sta so uniwersitny reformator a wróci so z tym swojemu Wittenbergskemu skutkowanju. Patoržicu l. 1541 wumrě na mōr.

Karlstadtowa džělawosć mjez Wittenbergom a Baselom dopjelni so zdžěla pod dramatiskimi wobstojnosćemi. Jemu so poradzi, Wittenbergskeje teologije so pušćić a swójske puče k wobnowjenju wosady a cyrkwy hić. Tuto slušese do wjelerakosće němskeje reformacije. Wulku kedźbnosć wubudźichu wosebje jeho mystisce zapožožene spisy. Šulerjo a přiwisnicy rozšěrjachu jeho mysl. Karlstadtowe prócowanja wo chutne tworjenje křesćanskeho žiwjenja namakachu w zažnym pietizmje swoje pokročowanje.

prof. dr. dr. G. Wartenberg

Arnošt Grofa Chasowski sydomdžesatnik

Z džakom spominamy 16. 1. 1992 na jubilejne narodniny lubeho křesćanskeho Serba w Chasowje. Wón ma dobre mjeno mjez Serbami, wosebje mjez nami ewangeliskimi. Na wšitkich wjetšich zarjadowanjach so z nim wutrobnje witamy. Serbske cyrkwinske dny, jězby serbskeho busa ze swojimi historiskimi abo ludowymi přinoškami wobohaća. Wustojnje při tajkich składnosćach tež nawjeduje spěwanje ludowych serbskich spěwow. Přez lětdžesatki skutkuje sobu při Radworskim spěwnym towarstwjem Meja.

Jeho nan běše hižom staw Njeswačidskeho cyrkwinskeho předstejerstwa. Po nim so nětč Arnošt Grofa swěru sobu stara wo wulku wosadu.

My smy Bohu a jemu džakowni, zo jeho mamy, a prosymy, zo by jemu dale byla spožčena čilosć a strowosć. Jeho wjesola wutroba nas wozboža.

K 100. posmjertninam Korle Kita Daleja

Delnjołužiski „Serbski casnik“ je w léče 1876 wozjewił směšk, kajkiž je wón so woprawdže stal na sudnistwje w Choćebuzu:

Na sudnistwo do Choćebuza běchu skazali žónsku z Gokojc, burowku a hospozu Lizku Bobowkowu. Sudnik ju kruće přestyšowaše a so ju dla někajkeje wěcy wuwoprašowaše. Wona jemu bjez stracha wotmołwješe. Hdyž pak jej druhdy němskich słowow pobrachowaše, da rěčeše cyle jednorje serbsce dale.

Tole pak němski sudnik njerozumješe, a po chwilce wón so na Serbowku wottorhny: „Wenn Ihr nicht deutsch versteht, dann holt Euch einen Dolmetscher!“

Bobowkowu wšak njeje z tym do stracha zahnał. Ze strowym rozumom je wědzala posudžować, što je prawo a što nic. A wona sebjewědoma rjekny: „Ich verstehe Euch! Wenn Ihr mir nicht versteht, so holt Ihr Euch Dolmetscher!!!“

Nó haj, a wučenemu knjezej sudnikaj njezwosta ničo, hač woprawdže póstać po tołmačerja z a se bje!

Štó je byl wony blamowany sudnik, njeje hižo znate. Zo pak je Choćebuske sudnistwo dyrbało měč tołmačerja serbsčiny, je bjezdweřla zajimawy fakt. Běchu wězo husto hišće jenorěčnych Serbow dla k tomu nuzowani, nic z hoteje lubosće k serbskej rěči.

Nó, a tajkeho serbskeho tołmačerja běchu tehdy samo kruće přistajili, štož drje na to pokazuje, zo jeho chětro husto trjebachu.

Korla Kito Dalej wón rěkaše, kotrehož w druhej položcy 19. lětsotka za serbskeho přeložowarja na sudnistwje mějachu. Dnja 3. januara 1892 je wón zemřel – runje před sto lěty.

Rodzeny w léče 1806 w Dešanku pola Choćebuza, běše Korla Kito Dalej po zložěnjem maturity na Choćebuskim gymnaziju bohustrowstwo w Halle studował. Tola po studiju njedosta farske zastojnstwo, ale wón přistaji so jako

Sudnistwowa scena w „Sachsenspiegel“: Před hrabju skupina ludźi; Stowjan steji zboka, dokelž nima prawo sudzić dać přećiwo Saksej

serbski tołmačer při Choćebuskim sudnistwje. Tamle skutkowaše tři lětdžesatki na dobro prawdy a Serbow. Dalej je nimo swójeho džěla na sudnistwje tež 30 lět šulerjow na gymnaziju města serbsčiny wučil. Za tule potrebu spisa w léče 1857 mału wučbnicu „Kleines Lehrbuch zur leichten Erlernung der niederlausitz-wendischen Sprache“. Knižka dožiwi štyri nakłady, štož je za delnjoserbsku wučbnicu njewšedne. A Kito Dalej je na gymnaziju samo přečtěl, zo je so tehdy serbsčina připóznała jako předmjet maturitnych pruwowanjow.

Fotowy wobraz Korle Kita Daleja njeje so nam bohužel zwostajil. Hodži pak so na tymle městnje na doihu tradiciju jeho zastojnstwa serbskeho sudniskeho tołmačerja skedźbnić. Z 13. lětsotka je so zachowala kniha „Sachsenspiegel“. W njej – wokoto 1220 je nastala – naliči

so hirarchija (porjad, po kotrymž so móc wukonja) němskeho knjejistwa w času krótko po podćisnjenju zapadostowjanskich kmjenow. Na cyłkownje 24 miniaturnych wobrazach widźimy spočatnje Boha Knjeza, kotremuž po rjedze slěduja cyrkwinsky a swětni knježičeljo. Cyle na kóncu pak jako najniše stejacy zastopnjowachu so sakski njewólny bur, Stowjan, Stowjanka a do putow wjazany Žid. Něšto stronow dale su miniatutki, kotrež rjaduja prawo před sudnistwom, a to po zasadze: „Kein Sachse möge eines Wenden Urteil leiden.“ A na jednej z tutech pisanych kreslenkow je widjeć, zo trjebachu tež tehdy němcy wjerchojo tołmačerjow w sudniskich jednanjach ze Serbami. – Připódlaj prajene: Tež džensa dowoli prawo po zjednoćenju němskeju statow, serbsku rěč před sudnistwom wužiwać.

W. M.

Před sudnistwom: Hrabja jedna z pomocu słowjanskeju tołmačerjow, dokelž tamnaj Stowjanaj němsce njerozumitaj

Přeprašenje

Na sobotu, 18. 1. 1992, přeprašuje Maćica Serbska na zarjadowanje do Serbskeho domu w Budyšinje, kotraž je wěnowane podawkam w Serbach za čas stalinistiskeho socializma.

Farar Jan Malink poskići přednošk na temu „Mjez spěchowanjom a spjećowanjom – Serbske stawizny 1945–1960“, wjacori rěčnicy předstaja w krótkopřednoškach stawizniske podawki a wosudy někotrych Serbow we wonym času – a wězo budže skladnosć, wo wšěm diskutować.

Dokładniše informacije wo zarjadowanju zhoniće ze Serbskich Nowin a ze Serbskeho rozhłosa.

Započatk budže w 9.30 hodź., skónčenje někak w 17.00 hodź.

Tuž: Sće wšitcy wutrobne witan!

Maćica Serbska

Pawol Krječmar

Nowołětna myslička

*Stare lěto potulene,
zmoršćene a blěde,
po dolhej chwili doskónčene
morja zańdzenosće pyta slědy.*

*Nowe lěto młoduške,
lubje budź k nam witane,
sylń a pohoń ludźik mój,
rad ja budu službnik twój.*

*Klinč a brinč přez serbski kraj,
přichod zboža jemu daj!
Rěč a swěru zachowaj,
a z domom budže zboža raj!*

Přispomnjenčko

W tutej dnach započa so nowe lěto. To drje je za nas skladnosć wo tym přemyslować, što sebi w tutym lěće předewzamy. Wězo ma každy z nas na lěto 1992 swoje přeća. Hač pak so naše předewzaća poradza, hač so naše přeća dopjelnja? Njewěmy to, dokelž to w našich rukach njeleži. Druhdy so mi zda, zo najwažniše wěcy w našim žiwjenju s bjez našeho sobuskutkowanja stanju. Měnju, zo zda so naše žiwjenje bóle wot druhich mowow postajene, hač zo sami jednamy. Chorosće a swětowe podawki, kotraž so tež w našim žiwjenju wuskutkuja, su za to přikłady.

W epistoli za Nowe lěto steji sada: „Jelizo Knjez chce a my žiwi smy, chcemy to abo wono činić“ (Jak. 4, 15).

„Jelizo Bóh chce“, tak móžemy tež hladajo na swoje přeća a předewzaća prajić. Dowěrmymy so Bohu, dokelž wěmy: „Štož mój Bóh chce, to dobre je, duž stań so jeho wola.“ A to plaći tež za lěto 1992.

Wězo dale planujemy a sebi tójšto za tute lěto předewzamy. To słuša do našeho žiwjenja. Njezabudźmy pak při tym tež prajić: „Jelizo Knjez chce.“ Potom drje so wšitke naše plany njedopjelnja, ale mamy jednoho, kotremuž móžemy so dowěrić – štožkuli tež přińdže.

S. Albert

*Pokočowanje nastawka wo Slepjanskej
wosadze sčěhuje w přichodnym čisle.*

Žnjowy džakny swjedžen w Blunju

Přeco njenamaka telko ludźi małeje němsko-serbskeje wosady Bluń puć kemši. Tola na žnjowym džaknym swjedženju dnja 6. okt. bě mała cyrkwička wosrjedź hole kopata polna. Na spočatku Božeje služby njesechu holcy w serbskej narodnej drasće žnjowu krónu do cyrkwy, hdyž wosada kěrluš „My woramy a syjemy“ spěwaše.

Farar Gerbeth napominaše zhromadženych, džakowni być a nježadać přeco za dalšim wobsydstwom. W předowanju zhladowaše so tež na lěto němskeje jednoty z pozitiwnymi a negatiwnymi wuskutkami.

Runje na žnjowym džaknym swjedženju chce Jězus nas warnować, dokelž smy w poměrje k druhim ludam jara bohaći a tohodla dyrbjeli na chudych na swěće myslić. Hižo w Starym zakonju napominaja so bohaći: „Myslće na chudych!“ Farar Gerbeth rozložil wosadze, kak trěbne je, džělic nawuknyć a chudym dobrotu wopokazać. Wo tym dyrbjeli rozmyslować. Husto su to jenož někotre hriwny, zo by so hlód tradacy před wěstej smjerću wuchował abo slepy widjenje dostać móht.

Werner Müller

*Křesćanske cyrkwy zapołoža swoju
nadźiju jeničce na woprawdžitosć křiža.
Křiž pak njeby směl džělic wot druhich,
ale nawopak zmóžnić jim podaće
ruki ludžom druhich nabožinow w začuću
woprawdžiteho bratrowstwa.*

Dag Hammarskjöld

Powěsće

Hrodzišćo. Na kermušnu pónđzela běchmy sej přeprašyli Alfonsa Frencla z Róžanta, zo by nam přednošował wo serbskich wupućowarjach do Awstraliskeje. Swój diatonowy přednošk předstaji k. Frencl popołdnju w serbskej a wječor w němskej rěči.

Na popołdniše zarjadowanje běchu nimmo našich wosadnych přišli tež Serbja z Bartskeje a Poršiskeje wosady. Čita bjesada po přednoškomaj bě dopokaz, zo běchu připoslušarjo spokojom z poskićenym a zo bě so dalši zajim na wupućowarjach w nich zbudził.

Doporučimy našim wosadam, sej k. Frencla k sebi přeprašyc. Za naše ewangelske wosady je to wosebje zajimawe, wšako wupućowarjo z nich pochadzachu. Připódlu so připoslušarjam wuwědomi serbska zaštosć našich kónčin. Snadž je to někotrym nastork k přemyslowanju, hdyž zhonja, kak hordži w Awstraliskej na swój serbski pochad su.

Hrodzišćo. Na smjertnej njedźeli, 24. 11. 1991, je so z krótkej swjatočnosću před cyrkwu spominało na zakónčenje twarskich džělow při našej cyrkwinskej wěži. Nimale cyle lěto bě wona zaróštowana. Twardske džěla so do dohosće čehnjachu, dokelž běchu škody na wěži (pochadzace hiwnje z třělnjow poslednjeje wójny) wjetše, hač bě spočatnje wotwidžeć, a dokelž su twarske firmy z džělom překopjene a na nadawki runje nječakaja.

Bě to přerjona dokładna renowacija wěže po jeje natwarje 1735. Tež ma wona nětko přeni króć napohlad, kaž bě jón twarski mišter Quentin w l. 1902 načisnył. Za cytu wokolinu je jeje wobnowjenje wobohaćenje, wšako wěža daloko do kraja hlada.

Klětu ma so cyrkej wotwonka wobnowić.

Přeprašujemy

5. 1. – 2. njedźela po hodžoch

10.00 hodź. kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje na Michalskej (Albert) w samsnym času Boža služba za džěci 13.30 hodź. kemše w Budestecach (Albert)

19. 1. – 2. njedźela po Třoch kralach

8.30 hodź. kemše w Minakale (Feustel)

8.30 hodź. kemše z Božim wotkazanjom w Poršicach (Malink)

10.00 hodź. kemše w Hrodzišću (Malink)

24. 1. – pjatk

15.00 hodź. wosadne popołdnju w Čornym Cholmcu

26. 1. – 3. njedźela po Třoch kralach

10.00 hodź. kemše z Božim wotkazanjom w Rakecach (Albert)

2. 2. – 4. njedźela po Třoch kralach

10.00 hodź. kemše w Budyšinje na Michalskej (Albert)

w samsnym času Boža služba za džěci 13.30 hodź. kemše z Božim wotkazanjom w Budestecach (Albert)